

Búrka III

Gąsienicowy pojazd walki psychologicznej i nasłuchu naziemnego Búrka III

Historia konstrukcji

Mobilny pojazd gąsienicowy nasłuchu naziemnego oraz do walki psychologicznej Búrka III (pol. Sztorm III), to pojazd posiadający numer rejestracyjny 871-63-83, obecnie wchodzi w skład kolekcji muzealnej VHÚ – VHM Piešťany. Sam pojazd pierwotnie został wyprodukowany jako standardowy wóz bojowy piechoty BVP-1 w 1987 roku w ZŤS Detva. Następnie sam pojazd latem 1988 roku został przebudowany w Wojskowym Zakładzie Remontowym 026 Šternberk na mobilny, gąsienicowy pojazd walki psychologicznej. W latach 1989-1991 pojazd był przedstawiany jako demonstrator technologii.

W drugiej połowie 1993 roku pojazd został przejęty przez jednostkę wojskową w Preszowie, która jesienią 2000 roku pojazd został przekazany jednostce wojskowej 5728 Moldava nad Bodvou. Od 2009 roku pojazd znajduje się w Muzeum Historii Wojskowości VHÚ – VHM Piešťany. Na początku kwietnia 1981 roku

Czechosłowackie Ministerstwo Obrony Narodowej złożyło zamówienie o opracowanie mobilnego urządzenia nasłuchu dalekiego zasięgu, które wraz z zainstalowaniem odpowiednio mocnego wyposażenia elektroakustycznego, które miało umożliwiać zdalne nasłuchiwanie naziemne na odległościach do 8-10 km.

Pojazd miał zostać opracowany w zakładach ZŤS Martin. Wraz z opracowywaniem modelu pojazdu, jako podstawę dla nowej konstrukcji ostatecznie wybrano podstawowy wóz bojowy piechoty BVP-1. Podczas budowy pojazdu zakłady ZŤS Martin współpracowały z Zakładami Naprawczymi 064 w Hradci Králové. Zakład ten zajmował się zainstalowaniem i próbami urządzeniami modułacyjnymi i wzmacniającymi oraz rozwiązaniem instalacji urządzeń głośnikowych pochodzących z Zakładów Tesla Praha i Tesla Valašské Meziříčí. Opracowywanie wozu zakończyło się w 1985 roku zbudowaniem jednego prototypu, oznaczonego jako Búrka III.

W czerwcu 1985 roku prototypowy wóz przeszedł testy w rejonie strzelnicy czołgowej Sučany. Zainstalowane w wozie urządzenia nasłuchu naziemnego oraz głośniki nie przechodziły testów przy zakładowych, więc należało przeprowadzić pewne poprawki techniczne, ostatecznie testy zakończyły się jednak pomyślnie dla wozu. Na początku lipca 1985 roku po usunięciu widocznych problemów technicznych, pojazd został przekazany do Ośrodka Badawczo-Testowego w Vyškovie na Morawie, w celu przeprowadzenia dalszych testów. Podczas tych testów doszło do kilku awarii systemu obrotowego oraz podnoszącego urządzenia,

które zostały naprawione, natomiast testy wykazały też nieznaczną nadwagę samego wozu oraz zmniejszony zasięg wozu w stosunku do standardowego BVP-1.

Na początku września 1985 roku prototyp został przekazany do testów wojskowych w jednostce wojskowej 8038 Karlove Wary. Ćwiczenia poligonowe odbywały się w Doupov. Podczas ćwiczeń Búrka III znalazła się na wyposażeniu tak 20. Dywizji Strzelców Zmotoryzowanej oraz 1. Dywizji Pancерnej. Pojazd był używany przede wszystkim do nasłuchu naziemnego w składzie związków pancerno-zmechanizowanych. Ostatecznie pojazd został przekazany na stan Armii Czechosłowacji w październiku 1985 roku w rejonie Nučnicka obok Terezína. Największe uwagi przedstawiano przy stabilności podniesionego urządzenia nasłuchu naziemnego podczas jazdy w trudnym terenie. Pojazd także to przeszedł pomyślnie. Wówczas sam pojazd cieszył się dużym zainteresowaniem dowództwa Układu Warszawskiego.

Autor – zdjęcia: Dawid Kalka

Vojenské Historické Múzeum, Piešťany, Słowacja

Po wszystkich zakończonych testach, które wykazały pozytywną ocenę samego wozu i jego konstrukcji, przedstawiciele Czechosłowackiego MON-u (MNO), zdecydowali się na wprowadzenie pojazdu Búřka III do uzbrojenia armii Czechosłowacji. W listopadzie 1985 roku pojazd został przekazany Zakładom Remontowym 026 Šternberk. Pojazd znalazł się w produkcji. 15 egzemplarzy został wyprodukowany we współpracy z zakładami ZŤS, n. p., Detva. Produkcja wozów odbyła się w latach 1987-1988. 12 pojazdów znalazło się w jednostkach wojskowych, natomiast 3 pojazdy zostały oddelegowane oddziałom propagandowym. Po rozpadzie Czechosłowacji i podziale sprzętu wojskowego, 6 pojazdów znalazło się na Słowacji, która ostatni pojazd tego typu wycofała w 2003 roku.

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

- Masa bojowa pojazdu: 13 236 kg
- Długość wozu: 6735 mm
- Szerokość wozu: 2940 mm
- Wysokość pojazdu bez wysuniętego urządzenia: 1930 mm
- Maksymalna wysokość wozu z maksymalnie wysuniętym urządzeniem: 4800 mm
- Prześwit kadłuba: 370 mm
- Zastosowany silnik: UTD-20 o mocy 220 kW (300 KM)
- Maksymalna prędkość wozu: do 65 km/h
- Prędkość w terenie: 35-40 km/h
- Maksymalny zasięg wozu: do 500 km
- Prędkość wozu podczas pływania: do 7km/h
- Uzbrojenie obronne wozu: czołgowy karabin maszynowy PKT kalibru 7,62 mm
- Maksymalny zasięg skutecznego strzału z PKT: 1200 metrów
- Ilość przewożonej amunicji karabinowej 7,62 x 54 mm: 2000 sztuk
- Zastosowana radiostacja: R-123M
- Zastosowany czołgowy telefon wewnętrzny: R-124
- Maksymalna moc zestawu audio: 3000 W
- Liczba załogi pojazdu: pięciu żołnierzy

Bibliografia

1. <https://www.valka.cz/CZK-Boure-III-prostredek-pro-vedeni-psychologicke-valky-t13316>
2. <http://www.vhu.sk/reproduktor-na-pasoch/>